

L' IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES D' UNA SOCIEDAT DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número. . . . . 2 cèntims.
 Fòra de Palma » . . . . . 2 1/2 »
 Números atrassats » . . . . . 4 »

Sonará cada dissapte, si té vént a sa flauta.

S'envian es números a domicili, tant a dins Ciutat com a ses Viles, pagant per adelantat a s'Administració (Cadena de Cort n.º 11), 1 pesseta a conta de 16 números.

DOCUMENT INTERESSANT.

S'altre dia de pagès, registrant un caramull de paperòts, me caygué dins ses mans es borrado d'un contracte matrimonial, que per lo singulá des séu contengut, he trobat convenient publicarló per si hey ha qualque ignorant a ne qui puga servi de norma, cas qu'un dia vulga passá a més pacienta vida. Tal com es ell el vos present.

Article 1.er És dos contrayents, En Tomeu y Na Ròsa, fíys d' En Pere Magre y na Teresa Grassona, y de Sebastiá Oreyut y Agustina Nassal, tots naturals y vecins d'aquesta vila, presentarán abans de contrèure compromís formal, una relació per escrit y en papé sellat, en la qual deurá constá sa riquesa ó mèdis amb que contan per viure arregladament en es séu nou estat; esplícantse amb tota claridat y detalladament es concèptes amb que figura dita riquesa, ja sia en territorial, urbana, pecuaria, rendes, accions de ferro-carrils ó altres sociédats de ses moltes que tenim en el dia, oficis y carreres que tenen, jornal ó salari que guañan, doblés fets que poseyeixcan y demés estremes d'aquest gènero qu'inspirin confiança.... perque «gat escaldat en sentí renou d'aygo no espera rahons.» *Ayudadme patas.*

Art. 2.^{on} També deurán presentá ambos contrayents, per essé de primera necessitat, un *presupuesto* tant aproximat com posible sia des gastos ordinaris y extraordinaris que fan cada dia. per vení en conexement de si están ó no en proporció dirècta amb sa riquesa amb a que contan. Ses prevencions may están per demés; y moltes devegadas encara no bastan.

Art. 3.er S'entendrà per gastos ordinaris es que fan amb so barená, diná y sopá, y si acostuman fé les onze y barená es decapvespre heu manifestarán també, perque convé sobremanera sèbre quants de graus *gastronòmichs* fan; pues hey ha criatures que no tenen sacietat may,

y axò es deù tení present amb un negòci qu' es de tota la vida.

Art. 4.^t Per gastos extraordinaris se entenen es que fan, y que'n podrian prescindí, amb aygos d'oló, pomades, *polvos*, pastilles de sabó *superfi* y altres cosetes per l'estil; y sobre tot, aquell tocá y retocá es vestits qu'arriban a gastá més amb sa modista que lo que val sa ròba; axò es amb ses dónes; y amb sos hòmos allò que gastan amb cosetes de tocado, que no los está molt bé que diguèm perque pareixen *Mariquites* molts d'ells; però, ¿qu'hey farèm? axò está avuy a la *orden del dia*..., y després amb sos puros, cafés y cassinos; calculant també *s'importe* de ses hores que miserablement pèrden enfoñats sempre a n'aquests *centros* de civilizació moderna, y que podrian ocupá en còses de més profit, pues tot axò es convenient es sebrerhó abans, per no quedá enganats després.

Art. 5.^t També manifestarán si acostuman anarsen tart a dormí y devés quina hora s'axecan, perque axò sòl essé es *termómetro* per vení en coneixement des mòdo que sabrán governá ca-séua, pues s'ha de tení present aquella màxima forastera que diu: *Quien se levanta tarde ni oye misa ni come carne.*

Art. 6.^t Sa dòna manifestará si a ca-séua tenen sa costum de maná totes ses feynes a sa criada, y si ella es capás de manarles y de ferles si venia es cas, detallant ses que sápigá fé y ses que no ha fetes may, y també espresará si sa mare tenia dides, têtes y niñeres per servirli ets infants y durloshi a passetjá; circumstancia qu'impòrta molt sabrersé. *¡Ja's de rahó!*

Art. 7. Si sa dòna té mare y germanes fadrines, será de tot punt indispensable cercá casa lo més decantada d'elles que puga essé, y si fós possible canviá y tot de pòble, milló; y en majó motiu si ses germanes son ja casadores y ningú los ha dit «*com va hermano,*» perque'n aquest cas sempre duan la *turba* y son inaguantables. Aquesta condició comprèn també a s'homo, perque de sògra a sògra hey va cèro.

Art. 8. Per arreglá sa casa ahont

deurán habitá, formarán es corresponent *presupuesto* en el qual hey figuraran fins y tot ses tathetes per clavá a sa paret; y arreglat que sia y están conformes, quedarán obligats a pagá sa mitat cadascú, perque no es just que quant tots dos s'en han de servi per un igual, tenga un que pagá més que s'altre. Fòra consideracions rancies. Qui l'ha fèta que l'engrons.

Art. 9. Es contrayents convénen en que passada sa *lluna de mèl*, ó sia quinze dies després des casament, qu' es lo que sòl durá, farán testament amb ses si-guents condicions:

1.ª Si morian sense infants un heretarà de s'altre.

2.ª Si tenian infants serán tots hereus per igual part; *por ser justicia.*

Y 3.ª En sos bens ganancials sa dòna hey tendrá igual part que s'homo, perque si tot quant ténen fés uy, ella participaria de sa misèria com ell mateix; y essent axí rahó es que gòs també d'es beneficis. *Y pese a quien pese.* Sa rahó allá ahont sia.

Art. 10. Si sa dòna quedás viuda sense infants y se notás amb ella qu' es mirás ets homos de *coueta d'uy*, provat que sia en *devida forma*, perdrá s' heretatge y passará en es germans de s'homo, y cas que no'n tengués, passaria als quatre parents de més pròp; y si fós s'homo que quedás viudo també sense infants y s'observás amb éll qu'anás de *tres qui n' agafa quatre*, perdrá s' heretatge igualment que sa dòna. Aquesta condició es molt justa. Qui vulga fé truchs y baldufes que pach de lo séu.

Art. 11. Es contrayents després de conformats amb sos deù articles que quedán consignats, convénen, y es sa séua absoluta voluntat, en que qued terminantement prohibit es demanarse esplícacions de sa séua vida passada, ni sòls parlarné en tò de hèrba; pues hem de pensá sempre amb aquell adagi que diu: «*Es peixá menut quant més el remenen més put.*»

Art. 12. No podrá s'homo interrogá a sa dòna en tò imperatiu, d'hont vé; y perque s'es torbada a vení; s'entén, sempre que no quedan descuydades ses

obligacions de sa casa; ni tampoch sa dòna podrà reconveni à s' homo si surt molt y si es retira tart, perqu' axò seria coartá es drets individuals que tots tenim es sagrat devè de respectá, so pena de passá per uns grans *reccionaris*.

Art. 13 y últim. Convenen també dits contrayents, en que si venia es cás qu' es desavenguessen, per qualsevòl causa fòs, heu han de sèbre dú de mòdo y manera que ni sa servitut ni ningú s' en arrib à tème, pues s' obligan à menjá plegats, dirigirse sa paraula y ferse tots aquells compliments qu' es de costum fé à sa taula; bastará qu' es demòstrin s' agravi estant tots sòls ó en sa nit... quant sa servitut ja s' en es anada à dormí, per no doná escándol; y convènen també en no parlá ja may de *divòrci*, pues no fóra estrañy qu' un dia s' en penadissen, y fentho axí, d' aquest mòdo.... trobantse tant pròp un de s' altre.... ja heu veys.... sempre sòl vení un moment en qu' es cò olvida y... tot arriba à passá; y lo qu' es estat es estat; y *fòris*. Axò es molt filosòfich; lo que impòrta es qu' hey haja paciència per ferhó.

Germanets; aquí acaba s' escrit d' aquest contracte matrimonial. Se coneix qu' encara no l' havian acabat. ¡Quina llástima! Però lo que dú ja basta per mòstra. Si vos agrada, en podreu prendre còpia.

NOTA. Aquest borradó no diu ahont es fèt ni tampoch dú fetxa.

UN RONDAYÉ.

SA PROCESSÓ DEL CORPUS.

Rram tam... tam....

Rramtamtam... tam.

Rramtam... tamtamtamtam... tam... tam.

—¡Francina! ¡Sa processó!
processó que ja vé.
Poesa es domás al balcó,
Que ja doblega es cantó
Des cap d' avall d' es carré.
Ja sa téua parentèla
s' en vé rebent còm un llamp.
Rram tam.... tam.... etc.

—Trèu ses cadires pintades;
Posalés en la carrera
Per ses joves convidades.
Allá 'n veitx una qu' espera
Y à n' es balcó dona uyades.
Es sa patrona Pixèdis
Que cada dia empèñan.
Rram tam.... tam.... etc.

Jò he comprat vuy dematí
Sense cap mica de ganes
Un mocadó d' avellanes
Per poderles repartí

Entre es conco y ses germanes
Es just qu' es parents contentis
Sino 't fan de cara un pam.

Rram tam.... tam.... etc.

Mira qu' hey va de mudat
Amb s' uniforme de gala
Es sabaté des costat
Qu' es tamboré de La Sala,
Vestit de poriól pintat.
Pòch li déu trèure s' empleo
Quant no surt de dins sa fam.

Rram tam.... tam.... etc.

Y es cabo amb so gròs bastó
Capell en picos llevat
Casaca amb ample galó
Calsons justs de lo milló;
De calses ben estirat.
Y ses civelles de plata
Còm ses que nòltros gordam.

Rram tam.... tam.... etc.

Mira quants de pipiòlis
Qu' ahí jugavan à nòlis
Vènen devant es tambós
Y confits y carcañòlis
Menjan vestits de senós,
Per veure si en tan bòn dia
Pescan s' atlòla sens 'am.

Rram tam.... tam.... etc.

Un temps, de dotze convents
S' hi vèyan frares à cénts
De distintes religions
Y manestrals molt decents
Acompañant vint penons.
Ets hòmos d' avuy en dia
Tant bòns estils olvidam.

Rram tam.... tam.... etc.

Y un hòmo vestit amb còta
Duya una llarga massòta;
Y en veure capell posat
Que dexás de fé xacòta
A Cristo Sacramentat,
Demunt aquell cap, amb fòrsa
Deixava caure es lleñan.

Rram tam.... tam.... etc.

Y hey anavan es gigants
De s' Iglesia del Socós,
Es cavallets elegants,
Ses àlignes, y tres infants
Vestits de Sant Juan pelós;
Amb so xòt de bondeveres
Y bandereta d' estám.

Rram tam.... tam.... etc.

Ara hey van sòls molts de nins
Vestits còm à figurins
Amb sos cabeyes ben rissats,
Quatre jovenòts de grins,
Llibrèyes y autoridats;
Y tiran flòrs y convèrsan
Fent més remó qu' un axam.

Rram tam.... tam.... etc.

Ja veurás es fuy majó
De ca 's Mèstre amb un ramell
En ses mans y un mocadó
De nipis de lo milló,
Y un ciri tant llarch còm éll;

Y un vestit nòu que li han fèt
A pagá es dia del Ram.

Rram tam.... tam.... etc.

Y s' altre nin més menut
Morenó còm un aglá,
D' enveja s' es ajegut;
Y en qu' es xato y japerut
Vestit d' àngel també hey vá.
Y li han posat tot quant ténen
Amb òr, amb plata, amb aram...

Rram tam.... tam.... etc.

Y na Maria d' En Jòrdi
Qu' está à la Misericòrdi
Vestida de reyna hey vá;
Y dú quatre espigues d' òcèdi
Y una serment amb sa má
Y un bòn rossegay de sèda
Pagat à mitx duro es pam.

Rram tam.... tam.... etc.

Hey veurás Sant Nicolau
Amb sa mitra y mantell blau,
Y Sant Miquèl y Sant Jaume,
Santa Elena de la Pau,
Y Santa Eulari amb sa pauma;
Y un nin amb barba de llana
Que fa de profeta Abram.

Rram tam.... tam.... etc.

Hey ha lladanies hermoses
Plènes de flòrs molt vistoses
De cera de coló fi
Amb estrelles capritxoses
Y bandes d' òr barberí,
Que fan un renòu que sembla
Es de la ma quant pescam.

Rram tam.... tam.... etc.

Y capellans amb capòts
Que fan fé via als atlòts,
Y si impòrta los aturan.
Després dotze Sacerdòts
Qu' es dotze Apòstols figuran
Amb sos atributs mateixos
Que pintats los contemplan.

Rram tam.... tam.... etc.

Sentirás bones tonades
Per bòns primatxés cantades
Qu' entonan de gargamella,
Y ses hermoses tocases
Des músichs de la capella;
Ja 'n veurás de boques véyes
Qu' han perdut tot es barram.

Rram tam.... tam.... etc.

Veurás sa tròpa jaugera
Qu' ara forma à sa carrera
Quant ses armes *rendirá*,
Y per demunt sa bandera
Nòstro 'n Señó en passarà.
Ja hey va sa tròpa ben neta
De fusells y corretjam.

Rram tam.... tam.... etc.

Y veurás à lo derré
Entre gent acomodada
Sa blanca Hòstia consagrada
Devall un hermós dossé
Dins sa custòdia enjoyada.

Ses dames de la Parròquia
Li deixan tot es corban.
Rram tam..... tam.... etc.

Sa canastra d' es ramells
Ja la 'm pòts apareyá
Qu' han de plòure los més bells,
Ròses, dalies y clavells
Demunt Den quant passarà.
Sia tot per Ell que 'm guarda
De malaltia y de fam.
Rram tam..... tam.... etc.

Francina méua estimada
Mira bé sa processó
Que quant ja será passada,
Dins Plassa, d' aygo gelada
Mos n' hem de beure un tassó.
Qualsevòl qu' en vulga beure
Venga amb nòltros, qu' allá anam.
Rram tam..... tam.... etc.

PEP D' AUBENA.

Es un pobret ignorant
Es qui ha escrit aquest papé
Y tropessa p' es carré
Cada passa y cada instant.

B. B.

XEREMIADES.

Donam sa benvinguda à n' es nou Governadó el señó Don Joan Bautista Samogy y li oferim en lo poch que valen ses petites columnes des nòstro semanari. Ell s' ha proposat moralisá sa nòstra provincia y dins aquest terrenó sempre mos tendrà en es séu costat, decidits à secundarlo en tot y per tot, còm ne tenim donades pròves.

* *

A s' exposició qu' ara hey ha hagut à Matanses ha goñat es primé premi de calsat, un paysá nòstro, es conegut industrial Don Arnau Garau. Es premi es una medalla d' òr.

Joves còm aquest qu' acreditan ses nòstres industries per s' extrangé, es lo que mos fa falta.

Aquesta casta de prèmis donan honra y profit. Honra y profit à n' es qui 'l guaña; feyna y profit à n' es qui li van darrera; honra y profit per Mallorca.

Donam s' enborabona més coral à n' es jovenet Garau y à son pare, que tant bé sap encaminá es séus fiys.

Diuen que sa mòstra que presentá era còsa may vista.

Endevant que demunt lo bó está lo milló y que no sia sa darrera.

Fassa Deu qu' aquest exemple tenga imitadós y es descrèdit que mos han duyt en molts de gèneros alguns explotadós del país se converteixca en crèdit p' es bònns industrials que procuran còm En Garau honrá sa séua terra.

* *

Consequències d' havé suprimit s' Ajuntament es *presupuesto* de ses fèstes d' Iglesia, es estat es que 'l dia del *Corpus* no hey va havé cap cuadro penjat à sa fatxada de La Sala, ni posaren sa tribuna de s' autoritat militar. Es nòstro Ajuntament va en camí de ferse célebre.

Y no es qu' axò heu haja fèt per no gastá, perque es séus doblés li còsta s' havé rentat sa cara en es rellòtge, à n' es ferros y poms de llautó, que feya estona que no s' havian vist tan llubents; y fins y tot s' ha entretengut amb arreballá es claus de sa paret y tapá es foradets y pintá ses taquetes que dexavan.

Aquests derrés detalls mos donan à monprendre que no son ses fèstes de Iglesia totes sòles ses suprimides; sinó totes, de qualsevòl casta que sian; perque quant arrancan es claus y tapan es forats, fan contes de no torná trèure may més cap cuadro defòra.

¡Ah desgraciats benemerits de sa nòstra patria, ja heu acabat de veure es sòl per à sempre! Quant la mòrt el vos fé pèrdre de vista conservareu al ménos s' esperansa de veurel amb *efigie*, però d' aquesta fèta roegareu més fosca que no voldreu. Abans vos espolsavan desyara per trèurervos à llum. Ara sempre dins aquelles quatre parets sa pols vos consumirá y esborrará depressa. Abans es pòble s' enterava de sa vòstra virtut ó sabiduria ó valor ó dignidat. Ara morirà del tot sa vòstra memòria perque ningú vos veurá pús, ni ningú s' ocuparà més de vòltros.

* *

Ets antichs dirian que sa constelació qu' ara reyna es sa de ses caygudes. De tres mesos en aquesta part ses cloveyes de taronja y de sèba fan de ses séues. No passa dia que no sentiguem à dí de torsudes de peu, còps à n' es colsos y à s' òs de sa cama y de qualque bras romput.

Es dissapte del *Corpus* devés les dues li tocá sa sòrt à un amich nòstro de floch y medalla constituhit en dignidat. Li bastá una cohueta de sèba per ferli sa traveta y pegá un bato que per poch esmorrallá amb so cap un cantó de Can Moxina. Perillava haverli fòrsa de tests, però gracies à sa bòna sòrt ó tal volta en es bastó amb borles, no hey va havé rès de nou. Meèm amb aquesta oportuna advertència si estarà tan descuydat còm fins ara aquest ram de policia urbana.

* *

Ja qu' han comensat per fé neta La Sala..... per defòra, convendria també ferla neta per dedins y fé nets es carrés de Ciutat perque no tornás perillá la vida de cap pare de la Patria, y convendria també qu' aquesta netedat s' estengués també à ses entrades de ses Iglesias y per qualcuna à n' es séu interió y tot. que té tanta pols que no s' pòden arrambá per lloch.

* *

Es tòros anaren malament, però sa venta de sa séua carn encara hey va aná més. ¿Quin dia será que s' autoritat hey posará remey?

* *

Sa fèsta de la Trinitat; sa fèsta de sa Gerreria, sa fèsta del Socós y carrés veynats es ja passada amb tota tranquilidat y alegria à pesá de tot lo resòlt p' es nòstros governants locals.

Sa primera fèsta s' es celebrada amb aquella expansió en que se sòl celebrá sempre. Ara vendrán ses altres fèstes que tant d' atracliu donan à Palma y esperam que succehirá lo mateix.

Lo que deuria fersé es veure de posá una mica d' ordre dins es concurrents que no tots tenen aquella educació que

LO QUE POT S' ESTIMACIÓ DE DUES PERSONES JOVES

Una vegada à una vila hey havia un atlòt y una atlòta qu' estavan de lo més enamorats. Per sa séua desgracia es pares d' ell no volian aquella jove cuyta ni crua. Però lo qu' es es joves tant s' estimavan que no hey veyan de cap bolla.

Un dia son pare de s' atlòt el va trobá dins ca s' estimada, el cridá, el fé aná à ca-séua y en lloch de predicarlo à les bònes, agafa una granera y sa mare una cadira y ley tiran p' es cap. Quant s' atlòt se sentí ferit y vé es joch tan mal parat heu doná à ses comes y va está pròp de dos dies fuyt. ¡Y llavò si que l' estimava à sa séua atlòta! Bé féren per capturarlo; á la fi s' enamorament des bergantell pogué més que sa ràbia de son pare, perqu' es refran ja 'u diu: *Todo lo vence el amor*.

Y aquell mateix pare que 'l volia matá à granerades arribá à donarlí cinchcentes lliures per casarsé, un mul y un carro, y llavo li omplí una botiga de tota casta de mercaderies, li pará un cuarto amb un bòn llit y dos matalassos, cantaranos, cadires y tot moblatge de casa, y à més de tot axò li fé prometènsa d' unes cases y una partida de pèsses de terra.

¿Que trobau?

Avuy en dia succeyeix lo mateix que en temps primé y jò vos ne podria trèure d' exemples recents de persones que després d' havé sofrit grans persecucions de ca-séua per causa d' enamoraments, han lograt à fòrsa d' amor y constancia vénce ses contrarietats y han sabut trobá una bòna lluna de mèl.

Desenganauvos. Es mal d' enamorament no se cura à garrotades; y dos que s' estiman en bòn fi, Deu los ajuda.

deurian y fan apòsta de doná sempen-
tes. Es còsa axò que pertany à n'es Mu-
nicipals... però ja sabem fins ahont ar-
riba s' autoritat moral d'aquests indivi-
duos.

Jò no sé en matèria de supressions si
hauria convengut à s' Ajuntament co-
mensá per ells.

*
**

Es vapor *Palma*, secundant ses idèes
de L' IGNORANCIA, s'en va dimars à Bar-
celona fènt sa travèsiá amb so sòl. Hau-
riam desitjat qu' hagués també anunciat
que tornaria de sa mateixa manera y
quin dia; perque axí molts de passatges
haurian compòst es séu viatge de recreo,
de manera que no haguessen fènt cap nit
à la mar, y de segú qu' hauria tengut
més pressa que no tindrà.

A PALMA

¡Oh, Palma! Ciutat antiga
Escolta un pòbre trovaire
Que vé à cantá baix tos murs
Les glòries del Rey En Jaume.
La mar bramula à tos pèus
Còm si volgués remembrarte
Qu' un dia 't portá las naus
Que dels maures 't lliuraren,
Y alsant lo front clivellat
Lo Castell de l' Almudaina
En vèu de trò 'par que diga:
«Jò esguardava el Rey En Jaume.
» Aquella sombra de ferro
» Que per dins mí fresca encara
» Aquella sombra que sòls
» Devant Deu s' ajonoyava.
Y dins La Seu ne retruñí
De n' Eldò la batayada
Plorant en vèu trista y gran
El més gran de los monarques.
Sisecents àns n' han redolat
Demunt sa tomba d' En Jaume
Y podrán sigles y sigles
Redolá y viurá encara
Qu' encara que 'l mon l' oblidí
Y que l' oblidí sa pátria
Amb orgull dirá Mallorca
» Som fya del Rey En Jaume.»

SILENCIO.

COVERBOS.

Una vegada s'en anaren desafiats à
derrera es Caputxins un sollicherich y un
andalús.

S'andalús de seguida qu' arribaren es
destirà de sa jaqueta y digué à n'es sol-
licherich:

—Oiga V., compadre, uno de los dos
tiene que quedar aquí.

—¿Si? ydò kedey tú ke yo teng feynes
à ka-méua.

Y girantli s' espatla el me dexá en
planto.

*
**

Una sògra d' aquelles que pretenen
d' essè joves, preguntá à n'es séu gènre.

—Diguesmè, Miquèl, ¿quants d' àns
em farias tú?

—Jò, (contestá s' interpelat,) no n' hi
faria cap; ja li bastan es que té per essè
véya, ¿encara voldria que jò n' hi fés
més? Més aviat n' hi 'n desfaria.

¡Pobres sògres!

*
**

Axò eran dues veynades: una d' elles
tenia molts d' infants y s' altre no 'n ten-
nia cap. Sa qu' en tenia preguntá à s' al-
tre:

—¿No t' agradan ets infants?

—Molt, (respongué s' altre.)

—¿Ydò, perque no 'n tens?

—Perque visch à un cuarto molt pe-
tit y no m' hi caben.

*
**

S' altre dia un sollicherich aná à s' esta-
ció des Fèrro-carril à demaná de Palma
à Santa Maria que li havia de costá de
passatge.

—Tres reals, (li contestá es despat-
xadó.)

—Axò es mault ká, (digué es sollicherich)
¿en vòl dos?

—No pòt essè, germá, perque aquí es
prèu fitxo.

—No 'u enteng en axò, ¿m' hi vòl dú
ó nó per dos reals?

—No pot essè, (replicá s' empleat mitx
cremat.)

—Ydò nu rès, hey aniré à pèu.

Y partí. Apenes havia caminat algu-
nes passes, sa locomotora pegá un siulo
molt agut, y es sollicherich se cregué que
era es despatxado que 'l cridava per dar-
li es passatge per dos reals.

—¿Are? tart has piulat. Antes, antes,
va dí En Cañòt.

—Ni si mu dona de frank el vuy.

Y partí amb so cotxo des talons.

UNA ESTÁTUA.

COMPARANSÁ.

—Veus s' estátua fiesá y dreta

Just al mitx d' un petit hòrt

Que demunt s' alta columna

Veu sortí y pòndre es Sòl

Sempre inmòvil sempre tèsá

Sempre sèria à un mateix llòch?

Aquí tens sa méua imatge,

Fiesá amb tú fins à la mòrt.—

Axò em va dí s' estimada

Y tot seguit li respòndch:

—Bè es vè qu' es sa téua imatge.

Una estátua no té còr.

SILENCIO.

CRIDA.

Es qui haja perdut un rosariet d' òr es dia del
Corpus dematí, se pòt fé de veure amb s' Admi-
nistradó d' aquest periòdich à can Rotgé, Cadena
de Cort, núm. 11; y donant ses seies se li en-
tregará perqu' ha caygut en bònes mans.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—Segons es Sant es es miracle.

SEMBLANSES.—1. En que es roma.

2. En que du pasteta.

3. En que du cara.

4. En qu' es retrassa.

TRIÀNGUL.—Sercessa-Serces-Serca-Ser-Ser-Se-S

XARADA.....—Re-dò-la.

CAVILACIÓ.....—Massanet.

FUGA.....—Cantan papés y menten barbes.

ENDEVINAYA.....—Unes gúyes de fé calsa.

GEROGLIFICH.

pòrta pòrta pòrta pòrta
pòrta pòrta pòrta

ELL.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s' assembla un guixé à un novici?
2. ¿Y un oboe à un clarinet?
3. ¿Y una tavèrna à un jòch de cartes?
4. ¿Y un corral de gallines à una casa de lòcos?

DUCH D' ETCHEM.

QUADRAT DE PARAULES.

Omplí aquestes pichs amb lletres que llegides
horizontal y verticalment, digan: sa 1.ª retxa,
un nòm de dòna; sa 2.ª, un metal; sa 3.ª, lo que
s' ompra à una casa; y sa 3.ª, un nòm que figura
en la Biblia.

UN CALAFAT.

XARADA.

Ma primera y segona
Es un hàbit molt usual.
Sa primera tota sola
Es es nòm d' un animal.
Es méu tot es un ofici
Que no vòl qu' es fás es dos, y.
Es dos, tres, es una còsa
De sa cunya molt comú.

G. R. DE PHILIPPEVILLE.

CAVILACIÓ.

ROM CALÓ

Compondre amb aquestes sèt lletres un llinat-
ge mallorquí.

MADÒ XAMENA.

FUGA DE CONSONANTS.

.O..A .A.A-. .O. A .O..I

UN HOMO.

ENDEVINAYA.

Ténen vuyt morìos.
Son dos jermanans
Quant un fa feyna
S' altre no 'n fá.

TORRA-PIPES.

(Ses solucions dissapte qui vé si som vius.)